Νόμος 27/75 περί μειώσεως φόρων (C 11/91)

Ο νόμος αυτός επιτρέπει τη φορολογική απαλλαγή, επί έξι έτη κατ' ανώτατο όριο, των πλοίων που εγγράφονται στα ελληνικά νηολόγια, εφόσον ναυπηγούνται, μετασκευάζονται ή επισκευάζονται σε ελληνικά ναυπηγεία. Σύμφωνα με το άρθρο 107 του ελληνικού συντάγματος, ο εν λόγω νόμος έχει αυξημένη τυπική ισχύ και, επομένως, είναι αδύνατη η τροποποίησή του με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία της παρούσας Βουλής. Ωστόσο, η ελληνική κυβέρνηση με απόφασή της κατέστησε ανενεργές τις διατάξεις του νόμου για το θέμα αυτό και, από την 1η Ιανουαρίου 1992, οι εργασίες επισκευής πλοίων δεν απαλλάσσονται πλέον από τη φορολογία. Για το σκοπό αυτό, το Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε εγκύκλιο προς τα ενδιαφερόμενα μέρη, σύμφωνα με την οποία δεν χορηγούνται πλέον φορολογικές απαλλαγές, δεδομένου ότι είναι αντίθετες με την κοινοτική νομοθεσία. Αντίγραφο της εγκυκλίου επιστολής, με ημερομηνία 12 Οκτωβρίου 1992, υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

Διάταγμα 747/62 περί μειώσεως των εργοδοτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης (C 12/91)

Στις 30 Μαρτίου 1992, εκδόθηκε υπουργική απόφαση από τους τρεις αρμόδιους υπουργούς, σύμφωνα με την οποία, μετά το 1991, δεν χορηγείται πλέον καμία ενίσχυση βάσει αυτού του διατάγματος.

Σύμφωνα με τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία, η Επιτροπή σημειώνει ότι η ελληνική κυβέρνηση κατάργησε όλα τα καθεστώτα παροχής ενισχύσεων λειτουργίας για τις επισκευές πλοίων, τα οποία είχαν θεσπιστεί πριν την ένταξη της Ελλάδας στην Κοινότητα το 1991, ότι ολοκληρώθηκε η ιδιωτικοποίηση των ναυπηγείων Ελευσίνας και του Ναυπηγείου Νεωρίου, ενώ τα Ελληνικά Ναυπηγεία και το Ναυπηγείο Ναύσι πρόκειται να ιδιωτικοποιηθούν ή να κλείσουν (όσον αφορά τα ελληνικά ναυπηγεία, αυτό ισχύει για τη ναυπήγηση, μετατροπή και επισκευή εμπορικών πλοίων) το αργότερο στις 31 Μαρτίου 1993, και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ, το κλείσιμο έχει μη αναστρέψιμο χαρακτήρα.

Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάσισε:

— να θεωρήσει ότι οι χορηγηθείσες ενισχύσεις υπό μορφή διαγραφής χρεών:

  — Ναυπηγεία Ελευσίνας: 43,6 δισεκατομμύρια δραχμές,

  — Ναυπηγείο Νεωρίου: 16,5 δισεκατομμύρια δραχμές,

  — Ελληνικά Ναυπηγεία: 44,0 δισεκατομμύρια δραχμές,

  — Ναυπηγείο Ναύσι: 4,2 δισεκατομμύρια δραχμές,

  είναι συμβατές προς με τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ και μπορούν να αντικαταστήσουν όλες τις υπόλοιπες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στα τέσσερα ναυπηγεία από το 1987,

— να περατώσει τις διαδικασίες του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τα καθεστώτα παροχής ενισχύσεων λειτουργίας για τις επισκευές:

  — C 10/91: απόφαση 85/75 της Νομισματικής Επιτροπής,

  — C 11/91: νόμος 27/75 περί μειώσεως φόρου,

  — C 12/91: διάταγμα 747/62 περί μειώσεως των εργοδοτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης,

  και τη διαδικασία C 18/90 σχετικά με τις ενισχύσεις στο Ναυπηγείο Νεωρίου κατά την περίοδο 1987-1991.

Η Επιτροπή επιθυμεί, ωστόσο, όπως η ελληνική κυβέρνηση την ενημερώσει ως προς την τελική ρύθμιση του θέματος των δύο μη ακόμη εκποιηθέντων ναυπηγείων.»

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση

(Υπόθεση αριθ. IV/M.272 — Matra/Cap Gemini Sogeti)

(93/C 88/05)

Στις 17 Μαρτίου 1993, η Επιτροπή αποφάσισε να μην διατυπώσει αντιρρήσεις για την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την αναγνωρίσει ως σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. Τρίτα μέρη, για τα οποία η υπόθεση παρουσιάζει επαρκές ενδιαφέρον, μπορούν να έχουν αντίγραφο της απόφασης υποβάλλοντας γραπτή αίτηση στην ακόλουθη διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg 150,
B-1049 Bruxelles.